

#Gençlik Kitap Edebiyat Dergisi#

ADI YOK

- Sayı 89 - YIL 2019 - Mevsim Yaz -



"Kâinat bir kitap
ve her varlık
manalı birer kelime.
Dikkatle bak, oku onu.
Sana hayret yakışır..."

İki Buçuk Lira

Bu derginin, Carpe Diem Kitap ile
uzaktan yakından alakası vardır. :)

**“Evet,
sen hayret ettin,
onlarsa alay ediyorlar.”**



Merhaba!



Haydi, çevir gözünü! En ufak bir kusur görüyor musun?
Gizli bir defter var. Sırlı bir kalem var. Her şey için bir yazgı var, adı kader, biliyor musun?

Mevsimler gelip geçiyor. Kuşlar konup göçüyor. Çiçekler var, kapanıyor açıyor. Kelebek diye bir şey var mesela bu dünyada, inanabiliyor musun, uçuyor...

Kalbinin kulağıyla dinlemeyi bilenler için her varlık kendi diliyle konuşuyor. Sen de seslerini duyuyor musun?

Şimdi mevsim yaz. Haydi, dur düşün biraz. Bu yapraklar sarıydı, bu çiçekler ölüydü, bu ağaçlar kuruydu... O zaman nasıl yeşerdi çimler, ağaçlara nasıl takıldı kiraz?

Bir de denizler mesela... Mavi bir şiir gibi. Mercanla kaplı mısraları, kelimeleri balıklar...

Hayatı böyle okusan mesela... Sadece kâğıtlara yazılmaz ki kitaplar...

Sormak... Düşünmek... Kâinatı yeniden keşfetmek... İnsan olmanın kesinlikle anlatılmaz bir tadı var. Sen de hissediyor musun?



Adı Yok

İÇİMDEKİLER

Ayaklı Kütüphane / Tûba Belbağı.....	3
Film Şeridi / Salih Uyan.....	8
Şekerci Han / Cümle Mühendisi.....	12
Bu Kötülük Neden? / Ömer sevinçgül.....	22
Evelyn Elsaesser ile Hoş Bi' Sohbet / Elif Karakuş.....	26
Gün Doğmadan Neler Doğar / Selcen Yüksel Arvas.....	32
Editörün Masası / Sibel Talay.....	36
Okudum Bitti / Görkem Sayın.....	39
Renk Uyumu / Simuzer Yazıcı.....	40

Lacivert Yayıncılık
Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Cağaloğlu, Alemdar Mahallesi,
Alayköşkü Caddesi, No:5
Fatih / İstanbul 0212 511 24 24
adiyok@carpediemkitap.com
instagram / adiyokdergisi

KÜNYE

Baskı ve Cilt:
WPC Matbaacılık
Osmangazi Mah. Mehmet Deniz
Kopuz Cad. No: 17-1 Esenyurt/İstanbul
(0212) 886 83 30
Matbaa Sertifika No: 35428

® Bu derginin tüm yayın hakları, anlaşmalı olarak Carpe Diem Kitap, Lacivert Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi'ne aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Eşe, dosta, arkadaşına hediye edilebilir. Satır altları renkli kalemle çizilebilir. Yanında kahve bardağı ile fotoğrafı çekilip instagramda paylaşılabilir. Çünkü paylaşmak güzeldir.



AYAKLI KÜTÜPHANE

Tuba Belbağı

“Arada şiir varsa güzelleşir yaşamak...”

Şiirle tanıştığım lise yıllarımda hayatıma girmiş olan bu söz, hâlâ en sevdiğim arasında.

Behçet Necatigil, Zeynep adında bir kıza imzaladığı kitabının ön sayfasına yazmış bunu.

Reçete niteliğinde kullandığım ve ömrümce de kullanacağım bu sözün ne kadar esaslı olduğunu sıkıntılı geçen zamanlarımda rafımdan bir şiir kitabı çekip iki dize okuduğum zaman çok daha iyi anlıyorum.

Benim bu reçeteyle karşılaşmamı sağlayan ve kendisine bunun için teşekkür etmek istediğim biri var: Sıtkı Amca!

Kim mi o?

Üniversite sınavına hazırlık zamanlarımda sıkıntılı ve stresli günlerinden birinde çok bunalıp da kaldığım öğrenci yurdundan kendimi dışarı zor attığım bir gün...



Yine kendimi Beyoğlu'nun o meşhur caddesinde yürürken bulup Galatasaray Lisesi'ni arkama verdiğim zaman önümde duran sokaktaki bir pasajın içerisine girmemle kendisine ait küçücük sahaf dükkânının önünde iskemlesine oturmuş çayını yudumlarken, beni sıcacık gülümsemesiyle karşılayan tonton bir amcacık!

Tam bir ayaklı kütüphane...

O zamanlar Sıtkı Amca'yı görüp muhabbet etmeye başlamamla bir kez daha alevlenip körüklenmişti içimdeki sahaf olma isteği, közü...

Sence hazine ne demektir bilmiyorum ama Behçet Necatigil'in, kitabın ön sayfasına yazmış olduğu bu söz, Sıtkı Amca'nın üç yüz bine yakın eski kitaplarından birinin içinden düşüp gün yüzüne çıkmış olan bir pırlanta bana göre...

Sahaflık böyle bir şey işte! Bir yazarın ya da bir şairin hiçbir kitabında bulunmayan veya başka herhangi bir kaynaktan olmayan bir cümlesi, alelade bir gününde ve hiç beklemediğin bir anda önüne düşebiliyor.

Her kitabın ayrı bir hikâyesi var. Kitapların içinden düşen mektuplar, fotoğraflar, imzalar, adresler... Her biri ayrı bir sır dünyası...

Onları çözmeye çalışmak, çözme mertebesine ulaşmak da ayrı bir haz veriyor olmalı diye düşünmeden edemiyor insan.

İşte Sıtkı Amca üç yüz bine yakın hikâyenin, sır dünyasının sahibiydi... Bana göre ve tabii kendisine göre de dünyanın en zengin insanları arasında yer alıyordu. Hiçbir şeye değişemeyeceği büyük bir servete sahipti. Kitapları onun en büyük hazinesiydi...

Bu arada yirmi dört yıllık sahafılık hayatının öncesinde de yine dünyanın en güzel mesleklerinden birini yapmış kendisi. Emekli bir öğretmenmiş, edebiyat öğretmeni!

Gözlerimin tam içine bakarak konuşmuştu, öğrencisini karşısına almış bir öğretmen gibi...

“Ne yapıyorsan, onu seveceksin” demişti, “Sevdiğin işi yapacaksın, işte o zaman başarısın, işte o zaman mutlu olursun” demişti parlayan gözlerini yine gözlerime sabitleyerek.

Yıllar boyunca yüzlerce kitabın arasında onların sır dünyasını çözerek, aynı zamanda hayatın da sırlarını çözmüş olduğumu anlamıştım.

Geçmiş yıllarda kendi öğrencilerine etmiş olduğu nasihatlerin birkaçından ben de nasiplenmiştim.

Daha sonra saate bakıp, zamanın o kadar çabuk geçmesinden hayıflanıp Sıtkı Amca'ya veda etmek üzere ayaklanmış; aldığım nasihatlerin, öğrendiğim bilgilerin, duyduğum dizelerin verdiği hazla ayrılmıştım o küçük dükkândan.

Ve hava aydınlıkken girdiğim pasajdan çıktığımda havanın derin bir karanlığa bürünmesinin şaşkınlığını yaşamıştım.

